RÅDETS DIREKTIV

af 21. maj 1973

om ophævelse af rejse- og opholdsbegrænsningerne inden for Fællesskabet for statsborgere i medlemsstaterne med hensyn til etablering og udveksling af tjenesteydelser

(73/148/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 54, stk. 2, og artikel 63, stk. 2,

under henvisning til de almindelige planer om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden og i den fri udveksling af tjenesteydelser (1), særlig afsnit II.

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Den frie bevægelighed for personer, som er omhandlet i traktaten og i afsnit II i de almindelige planer om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelse, kræver ophævelse af rejse- og opholdsbegrænsningerne inden for Fællesskabet for de statsborgere i medlemsstaterne, der ønsker at etablere sig eller yde tjenester i en hvilken som helst af disse stater;

etableringsfriheden kan ikke fuldt ud gennemføres, medmindre der anerkendes en ret til permanent ophold for de personer, som skal benytte den; den fri udveksling af tjenesteydelser forudsætter, at yderen og ydelsesmodtageren er sikret en ret til ophold svarende til ydelsens varighed;

Rådets direktiv af 25. februar 1964 om ophævelse af rejse- og opholdsbegrænsningerne inden for Fællesskabet for statsborgere i medlemsstaterne med hensyn til etablering og udveksling af tjenesteydelser (4) har fastsat de regler, der anvendes på selvstændig erhvervsvirksomhed inden for dette område;

Rådets direktiv af 15. oktober 1968 om afskaffelse af restitutioner om rejse og ophold inden for Fællesskabet for medlemsstaternes arbejdstagere og deres familiemedlemmer (5), der har afløst direktiv af 25. marts 1964 (6), der har samme titel, har i mellemtiden ændret de regler, som anvendes med hensyn til arbejdstagere;

bestemmelserne om rejse og ophold inden for Fællesskabet for selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer bør ligeledes forbedres;

samordningen af de særlige foranstaltninger, som gælder for udlændinge med hensyn til rejse og ophold, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed, behandles i Rådets direktiv af 25. februar 1964 (7),

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne ophæver i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv rejse- og opholdsbegrænsningerne:

(1) EFT nr. 2 af 15. 1. 1962, s. 32/62 og 36/62.
(2) EFT nr. C 19 af 28. 2. 1972, s. 5.
(3) EFT nr. C 67 af 24. 6. 1972, s. 7.
(4) EFT nr. 56 af 4. 4. 1964, s. 845/64.
(5) EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 13.
(6) EFT nr. 62 af 17. 4. 1964, s. 981/64
(7) EFT nr. 56 af 4. 4. 1964, s. 850/64.

a) for en medlemsstats statsborgere, der har etableret sig eller ønsker at etablere sig i en anden medlemsstat for at udøve selvstændig erhvervsvirksomhed eller udføre en tjenesteydelse dér;

b) for medlemsstaternes statsborgere, der ønsker at begive sig til en anden medlemsstat for at modtage en tjenesteydelse;

c) for disse statsborgeres ægtefæller og børn under 21 år uden hensyn til nationalitet;

d) for personer, som er beslægtede i op- og nedstigende linie med disse statsborgere og deres ægtefæller, og som forsørges af dem, uden hensyn til nationalitet;

2. Medlemsstaterne begunstiger adgangen for alle andre familiemedlemmer til de i stk. 1, litra a) og b), nævnte statsborgere eller deres ægtefælle, som forsørges af dem, eller som i hjemlandet hører til deres husstand.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne anerkender de i artikel 1 nævnte personers ret til at forlade deres område. Denne ret er alene afhængig af forevisning af et gyldigt identitetskort eller pas. Familiemedlemmerne har samme ret som den statsborger, til hvem de er knyttet.

2. Medlemsstaterne udsteder eller forlænger i overensstemmelse med deres lovgivning til deres statsborgere et identitetskort eller et pas, der særligt angiver deres statsborgerskab.

3. Passet skal mindst være gyldigt for samtlige medlemsstater og de gennemrejselande, som ligger umiddelbart mellem disse. Såfremt udrejse kun kan finde sted med pas, skal dette være udstedt med gyldighed i mindst fem år.

4. Medlemsstaterne kan af de i artikel 1 nævnte personer hverken kræve udrejsevisum eller pålægge dem nogen tilsvarende forpligtelse.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne tillader, at de i artikel 1 nævnte personer rejser ind på deres område alene mod forevisning af et gyldigt identitetskort eller pas.

2. Hverken indrejsevisum eller nogen tilsvarende forpligtelse kan kræves undtagen for familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat. Medlemsstaterne skal yde disse personer enhver lettelse med henblik på at opnå de fornødne visa.

Artikel 4

1. Enhver medlemsstat anerkender en ret til permanent ophold for statsborgere fra de øvrige medlemsstater, der etablerer sig på dens område for dér at udøve selvstændig erhvervsvirksomhed, når begrænsningerne vedrørende denne virksomhed er ophævet i henhold til traktaten.

Retten til ophold fastslås ved udstedelse af et dokument benævnt »opholdstilladelse for statsborger i en medlemsstat i De europæiske Fællesskaber «. Dette dokument er gyldigt i mindst fem år regnet fra tidspunktet for udstedelsen; det forlænges uden videre.

Afbrydelser af opholdet, der ikke er af en varighed på over seks på hinanden følgende måneder, samt fravær på grund af militærtjeneste berører ikke opholdstilladelsens gyldighed.

En gyldig opholdstilladelse kan ikke fratages de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte statsborgere udelukkende med den begrundelse, at de ikke længere udøver virksomhed som følge af midlertidig arbejdsudygtighed på grund af sygdom eller ulykke.

De statsborgere i en medlemsstat, der ikke er nævnt i første afsnit, men som har tilladelse til at udøve en virksomhed på en anden medlemsstats område i henhold til denne stats lovgivning, opnår et opholdsbevis af mindst samme varighed som den tilladelse, der er givet til udøvelse af virksomheden.

De i første afsnit nævnte statsborgere, på hvilke bestemmelserne i det foregående afsnit finder anvendelse som følge af en ændring af virksomheden, bevarer dog deres opholdstilladelse, indtil denne udløber.

2. For ydere og modtagere af tjenesteydelser svarer retten til ophold til ydelsens varighed.

Såfremt dette tidsrum overstiger tre måneder, udsteder den medlemsstat, i hvilken ydelsen udføres, et opholdsbevis, som godtgør denne ret.

Såfremt dette tidsrum ikke overstiger tre måneder, er det identitetskort eller pas, hvorpå den pågældende

er rejst ind i landet, tilstrækkeligt for opholdet. Medlemsstaten kan dog kræve, at den pågældende anmelder sin tilstedeværelse på området.

3. Såfremt et familiemedlem ikke er statsborger i en medlemsstat, udstedes der til den pågældende et opholdsdokument med samme gyldighed som det, der er udstedt til den statsborger, til hvem han er knyttet.

Artikel 5

Retten til ophold omfatter hele medlemsstatens område.

Artikel 6

For udstelsen af opholdstilladelsen og opholdsbeviset kan medlemsstaten kun kræve af ansøgeren:

a) at han foreviser det dokument, hvorpå han er rejst ind på dens område;

b) at han godtgør at være omfattet af en af de i artiklerne 1 og 4 omhandlede kategorier.

Artikel 7

1. De opholdsdokumenter, som gives til statsborgere i en medlemsstat, udstedes og forlænges gratis eller mod erlæggelse af et beløb, der ikke overstiger de gebyrer og afgifter, som opkræves ved udstedelsen af nationale identitetskort. Disse bestemmelser gælder for dokumenter og attester, der er nødvendige for udstedelsen eller forlængelsen af disse opholdsdokumenter.

2. De i artiken 3, stk. 2, omhandlede visa udstedes gratis.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for i videst muligt omfang at forenkle formaliteter og fremgangsmåder ved erhvervelse af de i stk. 1 nævnte dokumenter.

Artikel 8

Medlemsstaterne kan kun fravige dette direktiv, når det er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger, for at efterkomme dette direktiv inden seks måndeder efter dets meddelelse, og underretter omgående Kommissionen herom.

2. De meddeler Kommissionen de ændringer, der er foretaget i administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser for med hensyn til etablering og udveksling af tjenesteydelser at forenkle formaliteter og fremgangsmåder for udstedelse af dokumenter, der endnu er nødvendige ved rejse og ophold for de i artikel 1 nævnte personer.

Artikel 10

1. Rådets direktiv nr. 64/220/EØF af 25. februar 1964 om ophævelse af rejse- og opholdsbegrænsningerne inden for Fællesskabet for statsborgere i medlemsstaterne med hensyn til etablering og udveksling af tjenesteydelser forbliver gældende, indtil dette direktiv er gennemført af medlemsstaterne.

2. Opholdsdokumenter, der er udstedt i henhold til det i stk. 1 nævnte direktiv, og som er gyldige på tidspunktet for gennemførelsen af dette direktiv, bevarer deres gyldighed indtil næste udløbstidspunkt.

Artikel 11

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. maj 1973.

På Rådets vegne

E. GLINNE

Formand